

เอเดรียน ฮิลล์ นักศิลปกรรมบำบัดอังกฤษ

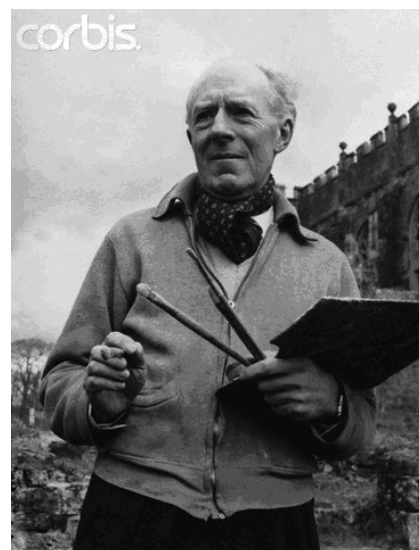
เลิศศิริ บวรกิตติ*

ศิลปกรรมบำบัดเป็นงานเวชกรรม ที่จิตแพทย์, นักจิตวิทยาและนักวิชาการศิลปศึกษาได้นำไปใช้ในการรักษาผู้ป่วยทั่วโลก โดยเฉพาะในสหรัฐอเมริกาและยุโรป. นักศิลปกรรมบำบัดที่ได้รับการกล่าวถึงมากเป็นพิเศษ ได้แก่ นักจิตวิทยา มาร์กาเรต เนมบูร์ก^(๑), ครูศิลปะ อีดิธ เครเมอร์^(๒) และ เอลิเนอร์ อัลแมน^(๓) ซึ่งมีชื่อโด่งดังในประเทศสหรัฐอเมริกาในช่วง ค.ศ. ๑๙๔๐. มาร์กาเรต เนมบูร์กถูกอ้างว่าเป็นผู้ริเริ่มใช้คำศัพท์ art therapy ใน ค.ศ. ๑๙๔๗. ในประเทศสหราชอาณาจักรและในยุโรปมีนักศิลปกรรมบำบัดที่ได้รับการกล่าวถึง เช่น เอเดรียน ฮิลล์ วิจารณ์ศิลป์ชาวอังกฤษ, และกลุ่มศิลปินในยุโรป เช่น พรินซ์ฮอร์น, ไสมอน, ลอมโบโรส. หลายคนอาจลืม Friedl Dicker-Brandeis^(๔) ศิลปินหญิงเชื้อสายยิว ครูศิลปกรรมบำบัดของ อีดิธ เครเมอร์ ที่ต้องอพยพเร่ร่อนลี้ภัยจากกรุงเบอร์ลินประเทศเยอรมนีสู่กรุงเวียนนาประเทศออสเตรีย และกรุงปรากประเทศเชโกสโลวาเกีย และจบลงที่ค่ายกักกันเทเรซีนในช่วงสงครามโลกครั้งที่ ๒. งานศิลปกรรมบำบัดจำนวนมากของเธอได้ถูกนำเสนอแสดงและเก็บไว้ในพิพิธภัณฑ์หลังสงครามสิ้นสุดลง. เธอเป็นเจ้าของคำคมที่กล่าวใน ค.ศ. ๑๙๔๒ ว่า 'If you have one day, then you have to live it, because the only way to escape death is by living'.

ในบทความนี้จะขอนำประวัติเอเดรียน ฮิลล์นักศิลปกรรมบำบัดชาวอังกฤษ มาบันทึกไว้.

เอเดรียน ฮิลล์^(๕) (ค.ศ. ๑๘๙๕-๑๙๗๗) ครูศิลปะชาวอังกฤษ ป่วยเป็นวัณโรค เข้ารับการรักษาตัวที่ King Edward

VII Sanatorium ในเมืองมิดเซอส์ต เมื่อ ค.ศ. ๑๙๓๘. ในช่วงการรักษาตัวในโรงพยาบาล ๖ เดือน เขาได้ฆ่าเวลาโดยการวาดรูป แล้วพบว่าการหมกมุ่นอยู่กับการวาดรูปได้ทำให้จิตใจและอารมณ์ของเขาสงบลงอย่างมหัศจรรย์ จนเขาแข็งแรงที่สามารถกลับไปทำงานได้เหมือนเดิม. ใน ค.ศ. ๑๙๓๙ ขณะที่เขายังเป็นผู้ป่วยนอกของโรงพยาบาล เขาได้รับผู้ป่วยชื่อ Hert มาเป็นลูกศิษย์หัตถวาดภาพ. ต่อมาเขานำผลงานที่ทำในโรงพยาบาลออกแสดงเป็นนิทรรศการ ทำให้สื่อเข้าไปประโคมเกรียวกราวในหน้าหนังสือพิมพ์ เช่นพาดหัวข่าวว่า 'Artist Laughs at Death', Artist's 'Triumph over Illness'. ต่อมาในปีเดียวกันนั้น เขาได้เข้าไปมีบทบาทในอาชีพบำบัดของโรงพยาบาล. ด้วยความเชื่อมั่นว่า 'การวาดภาพช่วยเร่งการฟื้น

เอเดรียน ฮิลล์

*คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

จากโรคภัยไข้เจ็บ' ทำให้เขาทุ่มเททำงานต่อไปจนกลายเป็นนักศิลปะกรรมบำบัดมีชื่อของอังกฤษ. เขาเขียนหนังสือเล่มที่อ้างถึงบ่อยคือ 'Art Versus Illness'^(๖) ใน ค.ศ. ๑๙๔๕ และ 'Painting Out Illness' ค.ศ. ๑๙๕๑; นอกจากนั้นได้เขียนบทความอีก ๒ เรื่อง และออกรายการวิทยุ และออกไปบรรยายตามโรงพยาบาลทั่วประเทศสหราชอาณาจักรและประเทศออสเตรเลีย. ด้วยอิทธิพล ของฮิลล์ British Association of Art Therapies จึงมีกำเนิดขึ้น และตัวเขาเองได้เป็นรองประธาน และประธานตามลำดับ. ฮิลล์ปรารถนาจะถึงอิตาลีของสังคมอังกฤษที่ยึดมั่นถือมั่นในของดั้งเดิม และต่อต้านสิ่งใหม่. ผู้เขียนเชื่อว่านี่เป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้งานศิลปะกรรมบำบัดของอังกฤษล่าช้ากว่าสหรัฐอเมริกา.

เอเดรียน ฮิลล์ ทำงานด้วยมโนทัศน์เชิงทฤษฎี 'To redress the injuries of a morbid introduction, the bitterness and resentment may have to be released by encouraging the sufferers to express their exasperation in pictorial form, while anxiety and distress in

another case, may well be deflected and a more hopeful mental attitude established by inciting the very opposite type of picture making and that in the form of a sequence of paintings.'

เอกสารอ้างอิง

๑. Naumburg M. An introduction to art therapy: studies of the "free" art expression of behavior problem children and adolescents as a means of diagnosis and therapy. 2nd Ed. New York and London: Teachers College Press, Columbia University; 1973.
๒. Kramer E. Art as therapy. Collected papers. Edited by Gerity LA. London and Philadelphia: Jessica Kingsley Publishers; 2000.
๓. Ulman E, Dachinger P, editors. Art therapy in theory and practice. New York: Schocken Books; 1975.
๔. Dicker-Brandeis F. Art therapy and its progression from the Holocaust camps to Loyola Marymount and beyond. In: Harvey D. LA Weekly April 10, 2003. Available from: <http://www.laweeklybcom/2003-04-10/art-books/art-therapy>. Accessed 19/9/2009.
๕. Hill A. Becoming a profession: the history of art therapy in Britain. In: Walter D. 1940-82. London: Routledge; 1991.
๖. Hill A. Art versus illness: a story of art therapy. London: Allen and Unwin; 1945.